

452944

1930/III. 2.

A răcit și
tușește:

REVISTA DE ARTĂ MODERNĂ

13—23 No
e m brie 19
30, Lei 5.
■ București,
1930/III. 2.

MOTTO:

**Tancuri multe se
aștern, numai
unul e etern, cel
ce fugе din in-
fern.**

I
u
n
r
u
c
n
a
t
t
e
s
e
a
s
t
e
r

MORALA:

**Tancuri multe se
aștern, numai
unul e etern, cel
ce fugе din in-
fern.**

A
L
G
E

Also
sprach
die goldene
Kette

von
S. Perahim

Dans une chambre séparée un homme et une vache s'amusent tête à tête.

Din volumul „BUMERANG“

A
L
G
E

Destăinuire în und

Mi-am bătut în buze pinezele dinților
și sănii tăi au răsunat zaruri pentru jocul târziu.
Patineurii au sgâriat ghiața din vine
și săngele, parașută nchisă,
și-a strigat imnul său în curcubeu;
ai așteptat prăvălirile în abis
precum obloanele privirilor tale ascunse,
în holdele covoarelor semăнатe pe divan
ți-am spălat torsul în luminișurile aleelor
și însetat am pipăit oaza pentru cămilele din noi.

Ți-am strigat numele prin toți porii
și decolorat a fost răspunsul închistat în fulgi,
am sguduit clopotele obiectelor din casă,
am mușcat pereții, teracota sufletului,
și așternut podea pentru picioare am răvașit gândul.

Cu mâinile lipite de înălțimi te cutremuri,
în priviri se văd ascunse prosternările,

cu trupul îmbrăcat pe speteaza monahilor din gene,
picioarele tale, fixativ al pietrelor.

Clopotul lipește mărci în auzul sculptat în noi;
ferestrele își desfac bordura lipită pe buze
și bumerang, alama desface cuferele
și acoperă trupul și fruntea.

Pe trepte din față, lăieții din mine s-au spânzurat de
șira spinării.

Pe tinichelele acoperișului tău, am căzut cu ploaia din glas
picături, caravanele, au supt apoi frigul
și lipit cu capul, eșafod pe zăbrele,
am prins în dinți îmbrăcămintea sifonoforă
și-am desfăcut nasturii
precum vinele.

Gherasim Luca

Un cerc este un mit al matematicii. Un semicerc va fi semit al matematicii.

■

Un bas face parte dintr'o bandă.
Un contrabas va face parte dintr'o contrabandă.

Reîntoarcere în trup

Dar ochii principesei n'au mai jucat ping-pong,
Când și-a simțit în carne sculptată o vertebră.
Ii răsunau în creieri halucinări de gong
Și sala de spectacol se turmenta în febră.

Foyerul era vid închis și pneumatic,
Compresele, afișe, se condensau în trup,
Arhipelapul cărnii se răsturna prismatic,
Se dilatau sub pleoape pupile ce se rup.

Dar ochii principesei din nou jucau ping-pong,
Când glasul și sondajul scurmau în claviatură,
Afișe de spectacol de mare anvergură
Și sănii principesei, cum piese de Mah-jong.

Aureliu Baranga

Sondaj interior

Dar latifundiile închid un parc ca un ierbar,
O terra-nova'n linoleum, eșarfe'n curcubeee,
O junglă care'nchide peronul unghiular
Și ce panteră albastră se sbate pe aleie!

Stațiune transalpină cu bulevard'e'n plus
Și cu gingii de gumă, fardate și hilare,
Un transatlantic abordează surâsul ca un duș,
Pe arenele știute, adânci și circulare.

Cum intersecă și succed metrourile albastre,
Islandă răsturnată de golf-stream-ii afoni,
Acelaș gang reflectă un insectar de astre
Și se tărîsc spre dânsul călugări teutoni.

Aici
zace pagina IV-a

GÂND

Un doc prieag sădit în păr de ală

Se prinde pasta cu lipici

Si peste tot cadrane se răsfață

Si nu-i nimic de scărpinat aici.

La ce să cauți loc și cu piroane ?

Sus este cerul, jos e orice vrei.

Dar tot de jos o mie de baloane

Pornesc acolo negustori cercei.

E lat și ros castanul din privire

Si numai tu cadrane să săruți.

Te rog primește totul în ostire,

Tu ai ostași și cocoșați și sluți.

A
L
G
E

URMUZ

In ploaia de viermi, au răsărit sicriile, pompa timpului și-a destins muschii, conducte invizibile au început să pipăie un suflet ca să se verse. Au căutat pori în orice suflet dar orice suflet era lipsit de pori.

Când insfârșit minunea s'a infăptuit, conductele, cum șerpii s'au încolăcit în jurul lui Saşa Pană, și a simțit acelaș Saşa Pană revârsându-se fluvii, iar zidurile ce s'au opus s'au sfărămat.

Și când firea ridică la apus un zid pentru lumină și în suflet un zid pentru simțuri, apele isvorite din mormânt, apele pompate de cele mai viguroase destinderi, l'au dărămat și l'au gâtuit din nou.

Somnul a fugit departe iar luntele cu un singur chip multiplicat cu milioane i-au adus colaci salvatori.

Și sgrribulit de frig, Saşa Pană s'a pitit în luntre, odihnindu-se.

Iar când au privit profanii regiunile devastate nu le-au văzut; i-a orbit lumina în formă de serpentin întrerupt: Urmuz.

MÎT

Pentruce să mai picuri stalactite de sânge? Un singur A a fost nașterea ta, un simplu Z sfârșitul.

Tu vei râde poate puțin, poate mult.

Și totuși, cu o singură vargă pe tălpile sufletului, sufletul se calcă pe el însuși în picioare, că d'aia e suflet. Și dacă totuși va fi tot, e acelaș lucru pentru tine, pentru ai tai și ale tale.

Sac.

Nemernic sac !

Dar într'un sac cu zahăr (cu un miligram de zahăr) începe mult piper negru și iute. Mai iute ca lumina, mai iute ca întunericul, mai iute ca el însuși.

Și la orice voce nu se răspunde între frunze decât cu niște fulgere dresate, ucise prin dresare și îmbânzire, ruginile prin crezare, inegrile de noroiu, fulgere de noapte, fulgere cu putere în soluția veșnicelor nopți.

Lopețile serii mai pătrund în suflet mai mult, mai adânc.

E prea alb să râzi mereu; orbești de lumină.

E prea negru să nu râzi mereu ; orbești de întuneric.

Mereu. Mereu. Mereu.

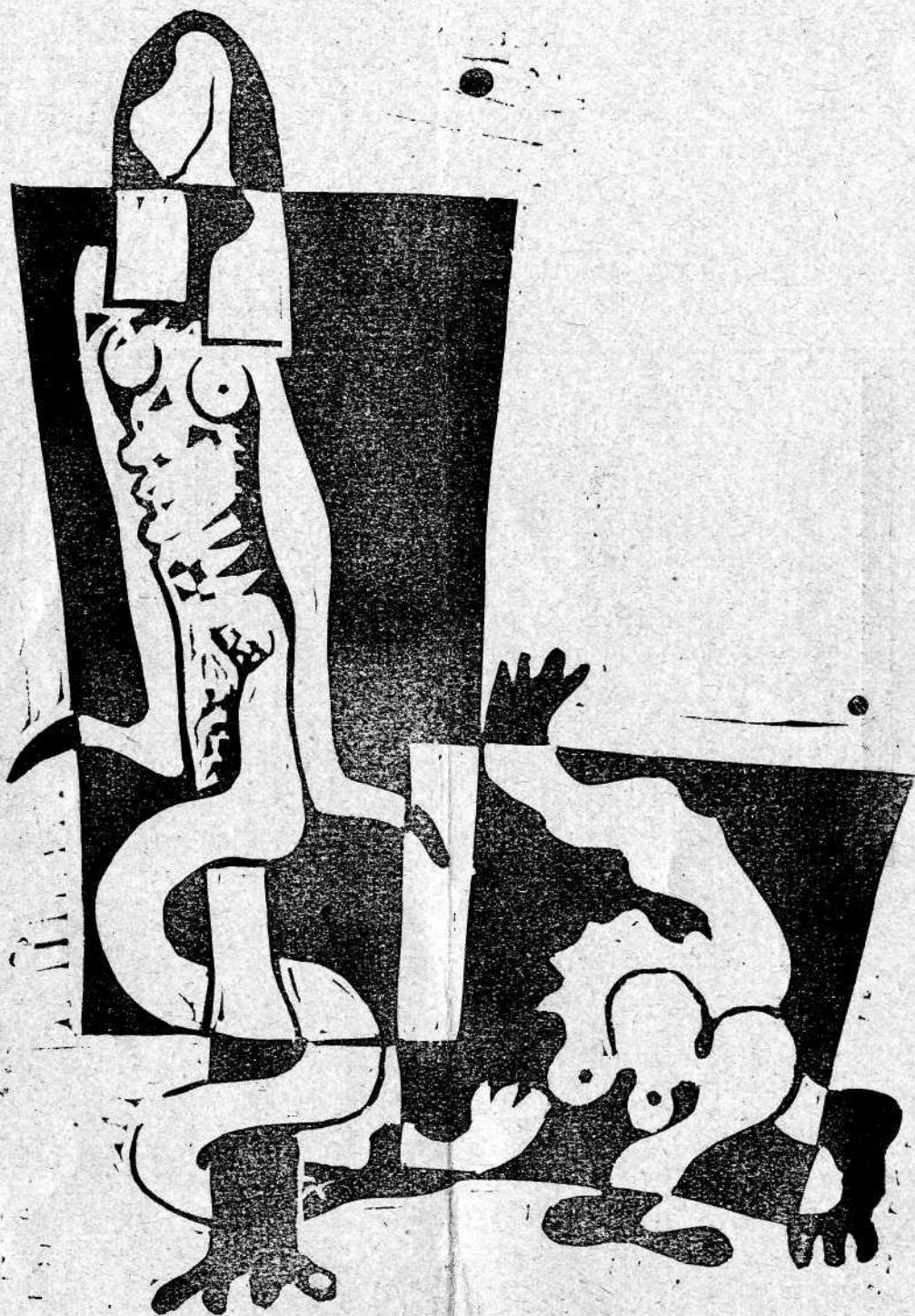
Total e un acces de nebunie de care a fost cuprinsă o limbă și puroiul se revarsă pe noi, în noi, ne disecă, ne dizolvă, ne mânâncă.

Și poate când tremurul serii va fi singur care să râză, ai să faci din orice soare un ucigaș și ai să te dai peste cap ca groparii.

Sesto Pals

EGLA

Gravură în linoleum
de
S. PERAHIM

NOE

אלֹהֶה תִוְלַדְתָנָה נֵה אֲוִישׁ צָדִיק תְמִים
הַיְה בְּרוֹרְתָיו אֶת הָאֱלֹהִים הַתְהַלֵּךְ נֵה:
וַיּוֹלֶד נֵה שֶׁלֶשֶׁת בָנִים אֶת שֵׁם אָת
חַם וְאֶת חַם:

.....
Genesis, cap. VI

Potop!

Noe!!

Da?

Potop.

Apă în galop.

Lacul e miop

Si totul vede clar,

Iar Noe stă un băj într'un coșmar.

Si împrejur arhaic

Porci,

Oi,

Boi,

Capre,

Fiare,

Câini

Si el e singurul mozaic.

Mamă și copii

Sunt vii.

Si este ziua când se scaldă

Natura

El, el,

Sem, Iafel și Ham,

Dar baia nu e tocmai caldă

Si tremură al doilea Adam.

A
L
G
E

Sesto Pais

Dansul nulelor

MOTTO

Vraja cosmopolită plimbă în secole tentația celor 12 sori cufundați în ceaunul înțelegerii din urmă.

Pe patru stâlpi, creerul să înfipătă viguros și a tăvălit curios filele unei cărți în care cifra este literă, iar simbolul, simbol.

Imprejur totul pozează în instantaneu și numai pulsul tetracular mai bate ritm în poarta trupului. Subit ca pocnitura unui fruct bătrân o furie (poate era înțelegerea vechilor inițiați) traversează mucilagiu savant și-l pune la întrecere cu propriul său gând.

Te întrebă — încotro?

In negura vântului, primul țintaș al spațiului dintre frunze se izbește de cracă, corp dăruit unei abstracțiuni vitale și se propește salcâm pentru dunele unei vijelii divine. Pe pârghie, ochii sfidă o pată galbenă scobită în calotă. Este tot atât de intuneric cum în viscere, dar hoțește lumina galbenă pipăie nervurele tuturor palmipedelor din pom.

Și ce dorință te cuprinde de a mușca universul!

Câtă nevoie de a pieptăna cu dinții scoarța grafică a aceluia pom magic, acolo unde săngele închegat și parfumat face grămezi de lavă cuminte, lavalieră pentru câmp și unde satirii își fumau naiul. Cu sforțări inconștiente, te-ai des-

meticit; dar pocăit te reintorci în sutana primei sugestii. Deodată deși nu se întâmplase nimic nenatural, cu ceară în portița strâmtă a ochilor simți pe perpendiculara gravitației, goluri jucând tenis cu racheta pământului. Ai întins mâinile pentru a pipăi materialul, dar forme dureroase ciocănesc mut în piele, iar tu nu simți decât pocniturile elastice ale unui tot. Prin tine, fără a provoca râsul muschilor trec repede contopindu-se forme de nedesat, forme amorse.

Firele de păr ridicate S. O. S. înțeapă noaptea care cade ca un Kilogram scăpat din cer. Ești nervos căci ele trec prin tine și tu treci prin ele. Ele însă cu regularitate, conduse de semnul din ultima pagină, continuă, continuă...

Materia cenușie circulă din ce în ce mai rapid, vârf de patină rotit pe gheața sufletului. Intr'o ultimă sforțare, întinzi mâinile și te prinzi pe tine și deși ochii stau în vîrful nervului pentru a vedea realitatea, totul e în zadar. Tu ești **stăpânul**, dar servitori tăi sunt inexistenți și presărați printre picăturile unei curiozități desertate în cupa nepătrunderii.

Te dai înapoi, până ce te regăsești și în fața problemei, sufletul este topit în noutate.

Deslegarea a căzut de mult în catapultă resemnării. Mângâiat de raze noi, te reintorci mai abătut, mai gol dar purtând în suflet senzația zorilor udate cu vaporii de rouă.

Mihail Hubert

TIP. „STEAUΑ ARTEI”, BULEV. MARIA, 2.

Redacția:

Bul. Mărășești, 103,

Str. Mihaiu Vodă, 13.

IA
L
G
E

In numărul prezent:

Also sprach die goldene Kette

S. Perahim

Destăinuiră în ud

Gherasim Luca

Din Femur sintetic

Aureliu Barangă

Gând

D. Amprent

Urmuz

Sesto Pals

Mit

S. Perahim

Gravură în linoleum

Sesto Pals

Noe

Sesto Pals

Dansul nulelor

Mihail Hubert

Ingerii citesc ceeace scriu oamenii cu pană de găscă, iar găștele citesc nu numai ceeace scriu oamenii ci și ingerii.